

DISC C-1 / CARA B / ROMAN. 001

VEYMAN

(A l'atenció del Sr. Roman)

Distingit senyor i amic:

Em plau de dir-li, d'entrada, que els guions per als espais destinats a les sub-seus olímpiques em semblen molt encertats.

Crec que caldria trobar un motiu d'enllaç entre cada seqüència, i em sembla que el tema dels castellers seria molt adequat. En els seus guions, només s'hi fa referència en el de la sub-seu de Reus. Els castellers, una antiga tradició mediterrània que s'ha conservat tan viva entre nosaltres, serien un excel·lent leit motiv: una torre humana que es va alçant, a partir d'una base de mans enllaçades, i els pisos que s'hi van afegint a mesura que avançaria el curtmetratge de presentació de les sub-seus. Al final, l'anxaneta que corona la torre, brandaria la senyera amb les quatre barres. L'acompanyament musical d'una tonada que indica als castellers l'evolució del castell, pis per pis, per mitjà d'unes estrofes d'inici (en enfilarse els terços), carregament i aleta i desfeta, amb una cadència interpretada per dues gralles i dos timbals (redoblants), em fa l'efecte que podria donar un bon resultat.

Potser seria oportú, si es troba la manera de plasmar-ho en imatge, evocar que a l'Edat Mitjana una part de Grècia fou governada per catalans, sota els ducats d'Atenes i de Neopàtria. Es pogué dir que el Mediterrani era un "Mar nostre", i que ni tan sols els peixos no podien solcar les seves aigües si no portaven les quatre barres. Aquest símbol dels peixos ostentant la senyera em sembla que caldria aprofitar-lo.

Tot i que de la ciutat d'Olimpia, a l'Edat Mitjana, només en quedaven les runes, em semblaria adient de recordar els lligams històrics entre Catalunya i Grècia. D'altra banda, en ésser restablerts els Jocs Olímpics, l'any 1896, fou escollida la ciutat d'Atenes com a escenari de les competicions, de manera que rememorar la relació entre la capital grega i Barcelona (pel que fa als JJ.OO.) no seria gens gratuït.

En Ferran Soldevila, en la seva "Història de Catalunya", remarca que Pere III, a instàncies del religiós Joan Boyl, va fer posar una guarnició a l'Acropòlis d'Atenes, a darreries del segle XIV, amb la finalitat de salvar i conservar els tresors artístics que contenia. En Soldevila esmenta que en el document sobre aquest afer, es destaca que l'Acropòlis és "la pus bella joia que al món sia, e tal, que entre tots los reis crestians en vides la porien fer semblant". Segons l'historiador Gregorovius, aquest és el primer testimoni, després de molts segles, que l'Occident tornava a tenir consciència de les meravelles d'aquest monument.

Es podria establir un joc d'imatges entre l'Acropòlis i monuments de Barcelona, i entre les runes d'estadis grecs i les instal·lacions olímpiques de la nostra ciutat. Seria, em sembla, escaient per a la presentació de la seu principal dels Jocs.

Pel que fa a la CAPCALERA, senyor Roman (i tal com ja vaig dir-li en la conversa que vàrem sostenir), no em puc treure del cap la idea del nen muntant un puzzle d'Europa que presenta un espai buit, que el nen omple i completa amb la peça que falta: Catalunya.

En fi: tot això caldria arrodonir-ho i treballar-ho, però penso que se'n podria aprofitar alguna cosa. Amb aquest desig, em plau de renovar-li l'expressió del meu afecte, amb una cordial abraçada.